

udvalgsarbejdet være med til at se, om det kan gøres anderledes, om skitserne er de rigtige. Vi er nemlig også optaget af, at der ikke bliver mere bureaukrati i samfundet end nødvendigt, men samtidig at folk tager beslutningerne og også føler ansvar for de beslutninger, som de tager.

Der er også lidt om, hvordan lokalrådenes kompetencer skal være. Beskriver forslaget her dem på den bedste måde, eller kan det gøres anderledes? Og ligesådan med indstillingsretten.

Men tak til Enhedslisten, hvis det her beslutningsforslag er et udtryk for, at Enhedslisten ligesom Kristendemokraterne er optaget af at minimere skaderne ved den strukturreform, som er på vej til at blive vedtaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16.55

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten. Der er jo flere, der har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt man kan fremsætte et beslutningsforslag, mens der foregår nogle politiske forhandlinger. Jeg vil gerne sige, at vi har den holdning, at debatten bør foregå ikke kun bag lukkede døre, men også for åbne døre. Vi synes, det er vigtigt, at vi også i Folketingssalen diskuterer, hvad det er for nogle visioner, vi har for fremtidens Danmark, at borgerne faktisk kan følge med i, hvad det er for nogle holdninger, de forskellige partier har.

Derfor har vi fundet det vigtigt også at diskutere det helt nære lokaldemokrati, som jo ikke har fyldt noget overhovedet i den offentlige debat om strukturreform indtil nu bortset fra de bemærkninger, ministeren kom med på KL's delegeretmøde, og som vi skyndte os at bruge som udgangspunkt for det forslag, som vi har fremsat på baggrund af det, som vi har været fremme med tidligere under hele debatten om strukturreformen frem til fremlæggelsen af Strukturkommissionens betænkning.

I forhold til de mange bemærkninger, der har været om indholdet i forslaget, er det klart, at vi gerne vil diskutere både under udvalgsarbejdet og videre, hvordan man kunne skruer sådan en model sammen. Jeg skal lige sige til hr. Kristen Touborg, der havde læst forslaget, som om det kun vedrørte landdistrikterne, at det i høj grad også vedrører bydele i storbyerne.

Som vi også skriver i bemærkningerne, er det bl.a. kvarterløftprojekterne, vi er blevet inspireret af. Vi har kunnet se af kvarterløftprojekterne, hvor stor betydning det kan have for en bydel, at man går i gang med sammen at diskutere udviklingen i bydelen, at man får nogle midler, nogle muligheder for at udvikle bydelen.

Det har faktisk løftet virkelig meget for forholdsvis få penge, og det er det, vi tror på vi kunne brede ud. Også uden at der samtidig foregår en byfornyelse, kunne det være, vi kunne få løftet mange bydele rundt om i de større byer, ligesom vi tror på, at det kan have en betydning for øsamfund, landsbyer og meget andet.

Så har der været nogle spørgsmål om, hvorvidt det her ender i bureaukrati eller andet. Det er absolut ikke vores ønske, at det her skal ende i bureaukrati. Det er også derfor, at vi i vores model har lagt op til, at der ikke skal være en selvstændig forvaltning. Det er ikke bydele fra Københavns Kommune, vi vil genoplive. Det er et forsøg på at gå ind og finde en anden model, hvor vi tager inspiration fra kvarterløftmodellen, vi tager inspiration fra de grønlandske bygderåd, som udvikler bygderne deroppe, og ser på, hvordan man kan prøve at give mulighed for at diskutere udviklingen.

Så har enkelte været inde på spørgsmålet om brugerbestyrelser, og der er det for os meget vigtigt at holde fast i, at brugerbestyrelser er udmærkede på de enkelte institutioner, men de diskuterer jo kun den enkelte institution. Det, vi mener der er behov for, er, at man samlet diskuterer, hvad det er, der kan laves af udvikling i vores bydel, for at det bliver et attraktivt sted at bo, for at her er godt at være for alle dem, der bor her. Hvad er det, der kan være af udvikling på vores ø for at forhindre, at folk flytter herfra, men tværtimod tiltrækkes? Og tilsvarende på en række andre områder.

Dansk Folkeparti havde nogle betænkneligheder ved, at skolerne kom under endnu et led. Det, vi har lagt op til, er, at i stedet for at det er kommunalbestyrelsen, der er øverste myndighed i forhold til udviklingsplaner, kunne man lade det være lokalrådet.

Hvis det f.eks. er en geografisk meget stor kommune, hvis der er tale om en ø eller andet, så synes vi, det er mere naturligt, at det er lokalrådet på øen, der diskuterer udviklingsplaner for den lokale skole, i stedet for at det er en kommunalbestyrelse, der måske er meget, meget langt væk fra borgerne. Så det er ikke et spørgsmål om at skyde et yderligere led ind, men sim-